

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym

Przewodniczący Sędzia Kamilla Piórkowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 sierpnia 2022 r. w T.

sprawy z powództwa Ł. Ł. (1)

przeciwko K. J.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. ustala, iż obowiązek alimentacyjny powoda Ł. Ł. (1) wobec pozwanej K. J., ustalony Wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt (...), w kwocie po 800,00 zł (osiemset złotych) miesięcznie, wygaś z dniem 15.06.2022r.,

II. znosi między stronami koszty procesu.

Sygn. akt III RC 446/22

UZASADNIENIE

Powód Ł. Ł. (1) w dniu 15 czerwca 2022r. wniósł pozew o ustalenie wygaśnięcia z dniem wniesienia pozwu, jego obowiązku alimentacyjnego orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 29 czerwca 2016r., w sprawie o sygn. akt (...) na rzecz K. J., w kwocie po 800 zł miesięcznie. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu Ł. Ł. (1) wskazał m.in., że na mocy wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 29 czerwca 2016r. w sprawie o sygn. akt (...) rozwiązano związek małżeński Ł. Ł. (2) i K. J. (wcześniej Ł.) przez rozwód z wyłącznej winy powoda. Ponadto zasądzono od niego na rzecz K. J. alimenty w wysokości po 800 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca do rąk pozwanej z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Od ustalenia obowiązku alimentacyjnego upłynęło 6 lat. W dacie orzekania obowiązku alimentacyjnego przez Sąd Okręgowy w (...), powód pracował jako elektryk w firmie (...) z wynagrodzeniem w wysokości ok. (...) zł miesięcznie. Dodatkowo otrzymywał kwartalnie premie uznaniowe w wysokości (...) zł. Obecnie powód nie pracuje zawodowo, jego jedyny dochód stanowi (...). Powód przeszedł (...) i zmaga się z (...). Obecnie pozostaje w nowym związku małżeńskim z ustrojem rozdzielności majątkowej. Powód wskazał, że w związku ze zmianą jego możliwości zarobkowych, nie miał możliwości należytego wykonywania obowiązku alimentacyjnego względem byłej żony i zaciągał pożyczki gotówkowe. Na aktualne miesięczne koszty utrzymania powoda składają się: wyżywienie – 600 zł, odzież – 150 zł, kosmetyki, środki higieny i czystości – 100 zł, leki – 200 zł, konsultacje medyczne – 200 zł, koszty dojazdów – 200 zł, raty pożyczek gotówkowych – ok. 1000 zł, połowa raty kredytu hipotecznego zaciągniętego wraz z pozwaną – 408,05 zł, rata kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup mieszkania na ul. (...) – 1875,37 zł. Ponadto, powód ze względu na swoje problemy zdrowotne powinien uczestniczyć w zajęciach rehabilitacyjnych, jednakże jego obecna sytuacja majątkowa mu na to nie pozwala.

Według wiedzy posiadanej przez powoda, sytuacja pozwanej K. J. uległa poprawie. Powód podkreślił, iż jednym z decydujących czynników przesądzających o zasadności nałożenia na niego obowiązku alimentacyjnego względem byłej

żony była niemożność podjęcia przez nią pracy z uwagi na jej ciężki (...). Obecnie pozwana nie choruje przewlekłe ani nie zażywa stałych leków. Jest osobą zdolną do pracy i osiągania zarobków pozwalających w pełni na pokrywanie jej usprawiedliwionych potrzeb.

W odpowiedzi na pozew z dnia 1 września 2022r. pozwana uznała powództwo i wniosła o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana wskazała m.in., że ze względu na okoliczności przytoczone w pozwie, o których wcześniej nie wiedziała, zdecydowała się uznać powództwo. Jednakże wskazała, że gdyby powód zasygnalizował jej wcześniej, iż cierpi na (...) w związku z czym spadły jego zarobki, to strony mogłyby zawrzeć ugode, której przedmiotem byłoby wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego. Pozwana podkreśliła także, iż zgodnie z art. 101 kpc zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli pozwany nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2016r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Okręgowy w (...) rozwiązał małżeństwo Ł. Ł. (1) i K. J. (wówczas Ł.) przez rozwód z wyłącznej winy powoda. W punkcie 2 wyroku Sąd zasądził od Ł. Ł. na rzecz K. J. (wówczas Ł.) alimenty w kwocie 800 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, poczynając od dnia prawomocności wyroku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności.

Zgodnie z treścią art. 60 § 2 kro jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczyniać się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

W przedmiotowej sprawie Sąd wziął pod uwagę sytuację życiową i majątkową powoda Ł. Ł. (1). Ze względu na zmianę swojego stanu zdrowia oraz zmniejszenie możliwości majątkowych powód wnosił o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego z dniem wniesienia pozwu. W odpowiedzi na pozew K. J. uznała powództwo.

Mając na uwadze stanowiska stron Sąd w punkcie I. sentencji wyroku ustalił, iż obowiązek alimentacyjny powoda Ł. Ł. (1) wobec pozwanej K. J., ustalony Wyrokiem Sądu okręgowego w (...) z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt (...), w kwocie po 800 zł miesięcznie, wygasł z dniem 15.06.2022r.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zniósł między stronami koszty procesu kierując się zasadą słuszności wynikającą z art. 100 kro. Pozwana co prawda uznała powództwo przy pierwszej czynności procesowej, jednak strony od kilku lat nie utrzymują ze sobą kontaktu, zatem powód nie miał pewności, iż jego roszczenie zostanie przez pozwaną uznane. „Pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy, jeżeli jego postępowanie i postawa wobec roszczenia strony powodowej oceniona zgodnie z doświadczeniem życiowym usprawiedliwiają wniosek, że strona powodowa uzyskałaby zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa. Jeżeli postępowanie pozwanego i jego postawa wobec roszczenia strony powodowej, ocenione w ten sposób, nie usprawiedliwiają wniosku, że strona powodowa uzyskałaby zaspokojenie roszczenia również bez wytoczenia powództwa, to należy uznać, że pozwany dał powód do wytoczenia powództwa i mimo uznania żądania pozwu przy pierwszej czynności procesowej art. 101 zastosowany być nie może (zob. orzeczenie SN z 13.04.1961 r., IV CZ 23/61, OSPiKA 1962/5, poz. 121)” Wiśniewski Tadeusz (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. WKP 2021

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.